

БЕЗПРЕРЕВНА ОСВІТА В ЦИФРОВОМУ СУСПІЛЬСТВІ

Владленова І.В., Єрмоловський М.А., Тарароєв Я.В.

Національний технічний університет

«Харківський політехнічний інститут», м. Харків

В роботі розглянута проблема безперервної освіти в цифровому суспільстві.

Освіта людини в сучасному суспільстві – це процес, який не може бути завершений повністю. Вважається, що безперервність освіти є найбільш важливою глобальною проблемою на сучасному етапі світового економічного і соціального розвитку. Відносно повільна еволюція суспільного виробництва обумовлювала і відносну сталість структури і змісту освіти. Фактично був сформований тип «кінцевої» освіти, продиктований прагненням навчити назавжди, тобто так, щоб це стало в нагоді людині протягом усієї її соціальної та професійної діяльності. Науково-технічний і соціально-економічний прогрес, зміна темпів відновлення техніки і технології тягнуть зміни змісту, характеру і спрямованості професійної діяльності. Людство в лічені десятиліття зробило поворот до зовсім нового типу соціалізації, в рамках якої головним стало не засвоєння колишніх рецептів, а підготовка до оволодіння методами і змістом пізнання, яких раніше ніде не існувало. Потреба в постійній актуалізації отриманих раніше і отриманні нових знань зумовила виникнення різних форм післявузівської освіти, наприклад, такого соціального інституту, як підвищення кваліфікації і перекваліфікації. З'явилися й інші види і способи освіти і самоосвіти, що дозволяють людині вибрати, що саме вона хоче вивчати, якими знаннями і навичками хоче обзавестися. Особливу роль в системі реформування освіти відіграє ЮНЕСКО. Пріоритет діяльності ЮНЕСКО у сфері освіти: зробити реальністю якісну освіту для кожної дитини, молодої людини і дорослого, що відображено в основних цілях: сприяти досягненню цілей програми «Освіта для всіх». Технології можуть служити потужним інструментом для освіти – при цьому вони повинні бути грамотно вбудовані в навчальний процес і супроводжуватися новими моделями навчання. Переваги цифрової освіти – це свобода не відвідувати лекції або іспити в певний час, що робить курси дистанційного навчання ідеальними для студентів з сім'ями або тих, хто працює, адже студент встановлює власний темп та графік навчання. Тим не менше, ці типи курсів вимагають великої мотивації, оскільки студенти повинні керувати своїм часом і виконувати роботи, маючи дуже мало підтримки. Особливості вищої освіти стали революційними через широке впровадження цифрових робочих середовищ. Все частіше студенти вибирають цифрові онлайн-інструменти. Поява цифрових технологій і їх проникнення в усі рівні освіти, від дитячих садків до університетів, кинули виклик вищим закладам освіти переглянути свої підходи до викладання, перепроєктувати організаційну інфраструктуру навчання.

Література:

1. Владленова І.В. [Формирование NBIC– конвергентной парадигмы в современной науке](#) // Практична філософія. – № 4 (38), 2010. – С. 20–26.